N°. 5682. 1859.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

DONDERDAG 16 JUNIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 15 Junij.

Het schijnt thans in het plan der Oostenrijksche veldheeren te liggen, het leger achter de sterke linie aan de Mincio terug te trekken. De Adda wordt door hen niet verdedigd, en volgens de laatste berigten over Parijs en Turijn, staan zij thans aan gene zijde van de Oglio. Het blijkt niet of zij daar zullen post vatten om nogmaals den Franschen een veldslag aan te bieden, dan wel ook die verdedigingslijn opgeven, om reeds dadelijk de uitmuntende stelling, die het groote vesting-vierkant hun verstrekt, in te nemen. Ligt, zooals beweerd wordt, werkelijk het laatste in hun bedoeling dan zal er een geruime tijd moeten verloopen, alvorens belangrijke krijgsbedrijven kunnen plaats grijpen.

Die toestand geeft eenige gelegenheid tot het aanbieden van vredesvoorstellen. Men wil te Parijs weten, dat Engeland en Pruissen daartoe de handen in een zullen slaan. Evenwel valt het bezwaarlijk te begrijpen, welk voorstel tot herstel van den vrede zou kunnen gedaan worden, dat voor beide strijdende partijen aannemelijk mogt zijn. Dat Oostenrijk genegen zijn zou om, na het verliezen van één veldslag, Italië te ruimen is niet denkbaar, en dat Frankrijk, na de behaalde overwinning en de nieuwe verklaringen des Keizers ten gunste der Italiaansche vrijheid, met minder genoegen zou nemen, evenmin. Het schijnt veeleer dat zulke voorstellen zullen dienen, om Pruissen een weg te banen tot deelneming aan den strijd. Hiertoe heeft het een [illegible]. Een groot gedeelte van het leger is mobiel [illegible], welke maatregel vooraf is gegaan door een overeenkomst met Saksen en Beijeren, betreffende het doortrekken van Pruissische troepen. De weg van Pruissen naar Italië gaat door die beide koningrijken. Beschouwt men het een in verband met het ander, dan is het onnoodig de beteekenis dezer stappen te verklaren.

Wat echter bij deze houding van Pruissen bijzonder opmerking verdient, is het oogenblik waarop zij wordt aangenomen. Twee feiten toch van den laatsten tijd schenen eenigzins de verwachting te wettigen, dat Pruissen en de Duitsche Bond onzijdig blijven zouden, ondanks de overeenkomst, die na de zending van generaal von Willisen tusschen Oostenrijk en Pruissen tot stand gekomen moet zijn. Het eerste is een cirkulaire van den Russischen minister van Buitenlandsche Zaken, die betoogde dat de oorlog in Italië den Duitschen Bond niets aanging en zonder zich regtstreeks over de houding van Rusland te verklaren, toch een vrij dreigenden toon aannam. Dit staatstuk werpt daarenboven al de schuld van de ontstane botsing op Oostenrijk, en spreekt met zulk een onverholen sympathie van Frankrijk, dat niemand er meer aan twijfelen kan welke partij in de diplomatie, en misschien in den oorlog, openlijk door Rusland genomen zal worden.

Het tweede feit is de kabinetsverandering in Engeland. Lord Derby werd geacht de zijde van Oostenrijk te zullen kiezen, zoodra hij naar binnen vast genoeg gezeten was, en naar zich buiten het gunstige oogenblik opdeed. Lord Palmerston, wiens optreding men terstond na Derby's val vermoeden kon, geldt daarentegen als de vriend van [illegible] Franschen Keizer, en wat meer is, als de ingewijde [illegible] staatkunde in Italië.

Het een zoowel als [illegible] ander scheen er dus toe te moeten [illegible], om Pruissen met den Duitschen Bond aan de onzijdigheid, zij die dan ook gewapend, te doen [illegible]. Het is daarom vooral, dat de nieuwe schrede [illegible] oorlog, door Pruissen gezet, alleropmerkelijk[illegible].

Het kan [illegible]hen wezen, dat men in den val van lord Derby [illegible] heil voor Frankrijk ziet dan er werkelijk in [illegible] is, zelfs al neemt men voor zeker aan, dat niemand anders dan lord Palmerston in het nieuwe [illegible] invloed zal bezitten. Immers, dat Engeland in een verbond zal treden met Frankrijk om, onder regtstreeksche of [illegible]gsche medewerking van Rusland, Oostenrijk te bevechten valt niet te vermoeden. Het zou zeker zeer goed in de bedoelingen van het Whig-ministerie kunnen liggen om al wat er tot herstel van den vrede beproefd werd tegen te gaan, ten einde Oostenrijk en Frankrijk zich onderling te laten verzwakken, maar zelf de hand te leenen tot uitbreiding van den invloed en de magt van de twee natuurlijke vijanden van Engeland: Frankrijk en Rusland — wie zich dat van eenigen Engelschen staatsman denkt, rekent zeker buiten den waard. Het komt ons voor, dat de tegenwoordige omstandigheden Engeland een geheel andere rol aanbieden, die het kan vervullen zonder vooralsnog het zwaard uit de scheede te trekken, en die in alle opzigten met zijn belang strookt.

Een zamenwerken tusschen Rusland en Frankrijk wordt in Engeland voor alles gevreesd. Er is welligt een schoone gelegenheid om het te verhoeden. Daartoe behoeft het ten opzigte van Rusland slechts de houding aan te nemen, die Rusland tegenover den Duitschen Bond aannam. Het kan ook zijne gewapende tusschenkomst laten voorgevoelen, in het geval dat Rusland zich in den strijd mengde, en aldus met veel kans op goed gevolg beproeven, het laatste rijk buiten den strijd te houden. Niet onwaarschijnlijk is het, dat Pruissen met het oog op zulk een staatkunde der Engelschen, zich ondanks de Russische pressie gereed maakt om met geheel Duitschland Oostenrijk ter zijde te staan. Wat hiervan ook zij, dit lijdt geen twijfel dat het gevaar voor een algemeenen oorlog weder aanmerkelijk digter bij is gekomen. Men make zich nu toch geen illuziën meer.

Reeds lang vóór de Oostenrijkers hun ultimatum naar Turijn zonden, hebben wij aangetoond dat de oorlog zou [illegible] worden. Men is tot den laatsten dag aan het behoud van den vrede blijven gelooven. Later is men zich gaan vleijen met de hoop dat de oorlog wel in Italië gelokalizeerd zou blijven. Waarom? Omdat men het wenschte. Andere redenen waren er niet.

Dat het publiek zoo oordeelt is het te vergeven; maar wat te denken van onze volksvertegenwoordigers? De Regering heeft, het is waar, in de Tweede Kamer haar wetsontwerp tot een tijdelijke zamenblijving van twee ligtingen er door gesleept, maar het geschiedde niet dan met de grootste inspanning. En het hoofdargument waarom alle beschouwingen der tegenstrevers zich schaarden was, dat er geen gevaar dreigde, [illegible]er immers slechts krijg gevoerd werd voor en in Italië. De staatsmanswijsheid van den heer Thorbecke zag hier geen duimbreed verder dan de landelijke eenvoud van den heer Zylker. De feiten houden nu een welsprekende pleitrede ten gunste van de maatregelen door onze Regering genomen. Wij voor ons achten het gelukkig, dat zij, ondanks den kleingeestigen en kortzigtigen tegenstand, in het leven getreden zijn.

De Heilige Stoel in 1859.

II (*Slot*).

Andere kreeten laten zich hooren en, gelijk men den Paus goedertierenheid wilde opleggen, wilde men hem ook tot vaderlandsliefde stemmen. Zonderlinge patriotten, die, om Italië te verheffen, de eenige, levende grootheid van Italië aanvallen! Nog vreemder nieuwigheidzoekers zijn die, welke in den naam des vooruitgangs, het pausschap tot de staatkunde van Alexander III en Julius II terug zouden willen brengen. Zij zien dan niet in, dat zoo ooit de gang der tijden zich gekenmerkt heeft in de staatkunde van den Heiligen Stoel, zoo ooit hare eeuwige pligten zich in overeenstemming bevonden met den geest der nieuwere geslachten, zoo zij ooit naijverig is geweest om de goddelijke dingen niet met den snellen en verwarden loop der menschelijke zaken te vermengen, zulks ten dage is, dat de pausen, boven al het overige, aan den vrede en de eendragt van alle volkeren der aarde de voorkeur hebben kunnen geven. Toen Alexander III en Julius II soldaten uit Rome zonden om de barbaren naar gene zijde der Alpen te drijven, verdedigden zij ongetwijfeld de onafhankelijkheid des Heiligen Stoels; maar toen ook scheen, vóór alles, Rome de hoofdstad van Italië te zijn. Doch als Pius VII en Pius IX zich liever laten onttroonen, dan met iemand oorlog voeren, wie erkent dan in Rome de algemeene moeder der volkeren niet?

Het kan zijn dat in den schoot eener vreedzame, goede en getrouwe bevolking, eenige ontevredenen deze verhevene bijzonderheid van het land, dat hen draagt en voedt, moede worden. Het kan gebeuren, dat eenigen, als eertijds de Joden, bij zich-zelven zeggen: „Wij zijn niet gelijk andere volken, wij hebben geen opperhoofd, die ons aanvoert en voor ons strijdt." (1) Die onzinnigen weten dan niet, dat het gelijk zijn met andere volken, voor hen eene verlaging zoude zijn, en datgene, wat zij als het verval der eeuwige stad beschouwen, integendeel de verhevene bekrachtiging harer grootheid is. De bewoners van den Romeinschen Staat zien uit hun midden eene magt rijzen, waarvoor elk zwaard buigt of breekt; hunne zonen en broeders deelen in die voorregten; die magt trekt binnen hunne muren den ruimsten en luisterrijksten toevloed te zamen; zij heiligt tot zelfs de steenen hunner woning; zouden zij dan eene verwensching kunnen uiten, zonder dat deze met al haar gewigt op hen en hunne nakomelingschap terugviel?

Neen! het christelijk Rome is geenszins aan den eindpaal zijner eenige en onvergelijkelijke roeping. Integendeel schijnt die roeping zich door langdurigheid te vergrooten. Toen de konsuls en Keizers de uiterste grenzen van het rijk aan het kapitool verbonden, door het onverdelgbare net hunner militaire wegen, dachten zij geenszins, dat zij wegen voor de apostels van Jezus Christus bereidden en, sedert de vervulling der plannen des Heeren, is er geen enkel geschiedschrijver, dezen naam waardig, die niet met Bossuet erkent, dat het „verkeer van zooveel verschillende volken, eertijds vreemd aan elkander, een der magtigste middelen geweest is, waarvan de Voorzienigheid zich bediend heeft tot verbreiding van het Evangelie." (2)

Welnu, wat de verovering der oudheid begonnen heeft, brengt de moderne nijverheid onder onze oogen ten einde. Uitvindingen, welke alle droomen overtreffen, hebben zeeën en landen te zamen gebragt en de stoffelijke eenheid des aardbols is klaarblijkelijk het groote werk onzer eeuw. Waarom zoude zij niet de voorbereiding en het voorteeken zijn van de vereeniging der zielen in de eenheid des geloofs? Wanneer de afstanden verdwijnen, de grenzen verminderen, bergen en stroomen met de snelheid des lichts overgetrokken worden, en de menschen van de eene zijde der wereld tot de andere elkander toespreken en antwoorden met de vaardigheid der gedachte, als het Oosten en het Westen elkander naderen, komt dan het oogenblik niet digter bij, waarin alles, wat in de menschelijke meeningen, partijdig, plaatselijk, onvolmaakt en verdeeld is, verdwijnen moet, en waarin allen die gelooven, niet meer dan één schaapstal en één herder herkennen zullen?

En heeft Rome zich niet reeds de eerstelingen van dezen nieuwen toestand der wereld ten nutte gemaakt? Nooit had het, tot heden, hare vertegenwoordigers en lasthebbers zoo verre gezonden. Gregorius XVI en Pius IX hebben meer bisdommen gesticht dan een hunner voorgangers. Nooit ook had Rome van zoo verre de vertegenwoordigers en organen des geloofs tot zich zien naderen, en daardoor alle geslachten der aarde in haren schoot ontvangen, in de algemeenste en eenstemmigste overeenkomst die de wereld ooit heeft aanschouwd.

Dat Rome dan niet gestoord worde in zijne groote werken! Dat nevens de slagvelden eene toevlugt open zij, waar de menschen elkander slechts tot omhelzen ontmoeten! Dat het wapengekletter [illegible] rookwalmen des oorlogs wegdrijven [illegible] en leven. De ongeschonden vrede van Rome is der wereld noodzakelijk. Zij is behoefte voor den Romeinschen Staat, voor dien grond, welken men niet betreden kan zonder hem te beminnen, en niet vergeten mag na hem betreden te hebben. Met welke zorg rust er de

---

(1) „Et erimus nos quoque sicut omnes gentes: et judicabit nos rex noster et egredietur ante nos et pugnabit bella nostra pro nobis." (Lib. I. Regum. V. 20.)

„Dixit autem Dominus ad Samuelem: „Non enim te abjecerunt, sed me, ne regnem super eos," (Id. V. 7.)

(2) Discours sur l'histoire Universelle. [illegible]

blik van den meest vaderlijken aller koningen op! Indien de Paus de omwentelingen verfoeit, is het boven al wil zij den loop belemmeren van het goede, dat hem eene behoefte is, rond zich te verspreiden. Hoe vaster en vrijer zijn gezag is, hoe vruchtbaarder het ook blijkt. Van verre schijnt het soms werkeloos, wijl het zonder geraas of overijling handelt, maar men wil het van nabij en zal het zooveel te meer eerbiedigen.

Omstreeks het tijdstip dat te Rome de eerste oorlogsberigten aankwamen, vertrok de Paus des morgens naar Ostia, eertijds eene bloeijende stad, nu sedert de zee van haar is weggetrokken, een arm dorp. Bij de intrede van Pius IX konden de groene eerebogen, opschriften en heilbeden eener geknielde bevolking, hem zijne laatste, vreedzame en zegevierende reis door zijne eigene, toen schijnbaar zoo rustige Staten te binnen brengen. Het eerste bezoek werd aan de kerk gebragt, welke op de plaats gebouwd is, waar de heilige Monica stierf en de heilige Augustinus zijne moeder beweend heeft. De paus bad met luider stem; achter hem, door elkander geknield, antwoordden hem hofprelaten, boeren, arme vrouwen en eenige Romeinsche en vreemde prinsen. Aldus werden door den Paus en de omstanders drie *Ave Maria's* gebeden, waarna hij voortging: "O God, vriend en beschermer van vrede en liefde, geef aan al onze vijanden den waren vrede en eendragt, verleen hun vergiffenis van al hunne zonden en behoed ons voor hunne valstrikken. (3)

En het volk antwoordde: "Amen."

Toen het gebed verrigt was, ging de Paus de opgravingen bezigtigen, welke ridder Viscomti met evenveel bekwaamheid als goed gevolg bestuurt. De oude haven waar Scipio en Pompejus ontscheepten, is weder bloot gelegd en Pius IX doorliep, met zijn eenvoudig gevolg, de antieke stad, hare laan van grafsteden, hare nog te herkennen straten en prachtige baden. Hoopen van wakkere werklieden lagen op de puinen geknield, welke zij van hun lijkkleed van zand en slijk ontdeden, en wachtten den zegen. Eenigen naderden en verwierven eenige gunst, welke zij zonder tusschenkomst verzochten. Intusschen riepen nog andere werken de oplettendheid van den Paus tot zich. Eene maatschappij, welke zijn naam draagt en door zijne hulp geschraagd wordt, beijvert zich om de moerassen van Ostia tot bouwland te bewerken. Een uitgestrekt netwerk van sloten wordt gedolven om de stilstaande wateren op te nemen, en eene stoommachine wacht daar om hen in zee te storten.

Na het onderzoeken der plannen, zegende de Paus zelf de machine, welke reeds in werking was. En nu, als het den Hemel behaagt, zullen de zegen des Opperpriesters en de menschelijke nijverheid overvloedige oogsten in eene aarde doen rijpen, welke sedert eeuwen onvruchtbaar en ongezond was.

Zoo was een der dagen van Paus Pius IX en zoo ook is, naar het ons toeschijnt, de beeldtenis van zijn bestuur. Dat geleerde onderzoek, bewerkstelligd in het stof dat de heidensche en gewijde oudheid bedekt, en die vruchtbare verbetering door de magt van het moderne genie verkregen, die belanglooze nasporing ten zijde van den stoffelijken vooruitgang, die oude stad terug gevonden, die nieuwe machine gezegend, roept dat alles de verschillende werken niet in het geheugen terug, welke door Pius IX werden ingewijd sedert Frankrijks wapenen hem aan de eeuwige stad hebben terug gegeven? Het puin van den Appischen weg geruimd, de telegraaf-draad boven de grafsteden bevestigd, de spoorwegen afgebakend in het erfdeel van een Heiligen Petrus en Rome aan de Middellandsche Zee verbindende, de gevangenissen verbeterd en waardig gemaakt alom tot modellen te strekken, landbouw-kolonien bij den aanvang der Romeinsche Campagna gevestigd, eindelijk onder de stad zelve, de katakomben doorzocht en het Katholieke geloof met zijne zinnebeelden en plegtigheden, levendig terug gevonden in de diepten, waar zij ontsproten zijn — ziedaar eenige der werken, welke de ondankbaarheid der tegenwoordige eeuw kan miskennen, doch desniettemin blijven zullen om bij het nageslacht de voorgewende onvruchtbaarheid van het Pauselijk bestuur in onze dagen te logenstraffen. Doch wat is er noodig om die werken te doen voortgaan en ten einde te brengen? Vrede en breede vooruitzigten op eene verzekerde toekomst. Te Rome als elders heeft de vooruitgang geen heviger vijanden dan de begunstigers der beroeringen.

Naar men verneemt heeft Z. M. de Koning HD. landgoed Bronbeek, onder Arnhem, kosteloos afgestaan tot de oprigting van een invaliedenhuis voor Oost-Indische militairen.

De minister van Financiën maakt bekend, dat namens een onbekende een bankbiljet van *zestig gulden*, ten behoeve van 's Rijks schatkist, bij zijn departement is bezorgd geworden.

"Men verneemt", dat de minister van Financiën eerlang aan de Tweede Kamer een wetsontwerp zal indienen, tot eindregeling van de zaken der voormalige wees- en momboirkamers.

In het rapport van den kommandat der zeemagt bij de Bonische expeditie, gedateerd reede Badjoa, 9 April 1859, komt betrekkelijk den gezondheidstoestand der bemanningen van de schepen, die aan de expeditie deel genomen hebben, de navolgende zinsnede voor:

"Met het inschepen der troepen, paarden enz. der expeditie is reeds een begin gemaakt en ik heb alle hoop deze inscheping even geregeld, niettegenstaande het minder gunstige weder, hetwelk thans plaats vindt zal ten einde loopen;

"De voortdurende aktiviteit van de onder mijne bevelen zijnde officieren en manschappen geven mij daartoe allen waarborg, van welke ik tevens het genoegen heb, Uwe Exc. te rapporteren, de gezondheidstoestand over het algemeen als gunstig te beschouwen is," enz.

(*Staats. Ct.*)

Gisteren middag ten 2 ure is het 10jarig Zoontje van H. Woltjens, in de Zoutsteeg woonachtig, op het Damrak in het water gevallen en verdronken. In weerwil van alle aangewende moeite om het lijk vinden, is het eerst heden morgen ten 4 ure den persoon van A. Regtuit gelukt het op te halen.

De gemeente Sloterdijk is gisteren door eene vreeselijke ramp geteisterd geworden. Ten ongeveer 4 ure is aldaar in het perceel, bewoond door den heer Croll een brand ontstaan, welke zoo spoedig in hevigheid toenam, dat weldra het geheele perceel in volle vlam stond. Door een hevigen noord-westen wind aangewakkerd, verspreidden de vlammen zich met schrikbarende snelheid, zoodat, niettegenstaande alle aangewende pogingen tot blussching, nog voor den nacht een groot gedeelte van het dorp in puin lag, waardoor meer dan twintig huisgezinnen zich van huisvesting beroofd zien, en ook vele van hen van het noodige onderhoud verstoken zijn. Als eene bijzonderheid, welke allezins opmerking verdient, kan gemeld worden dat het perceel geteekend *Vr[illegible]* alleen is staande gebleven niettegenstaande de brand aan beide zijden van dit perceel gewoed heeft en zijne verwoestingen daarachter heeft voortgezet. Onder de verbrande perceelen zijn dat van den burgemeester, van den gemeente-ontvanger, enz.

Na het uitbreken van den brand is onmiddellijk de spuit van de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij van het station te Amsterdam op een platten wagen geplaatst en met een locomotief, waarmede tevens het noodige personeel vervoerd werd, onder direktie van den stations-chef, jhr. van Bevervoorde, naar de plaats van het onheil vertrokken, waar zij dan ook het eerst pogingen aanwendde, om den brand in zijne vaart te stuiten. Weldra kwamen ook nog vier brandspuiten van Amsterdam, door paarden getrokken, aan, onder direktie van de generalen brandmeester der stad, den heer Böseker en den sektie-brandmeester Tubergen. Aan deze krachtdadige hulp mag men het dank weten, dat niet het geheele dorp Sloterdijk eene prooi der vlammen is geworden.

Onder degenen die bij deze ramp zich zeer verdienstelijk hebben gemaakt, behoort ook nog genoemd te worden een bij den predikant te Sloterdijk verblijf houdend vreemdeling, de eerw. heer J. E. B. Mayer, van Cambridge, die niet alleen de ingezetenen voorging in onvermoeide hulpvaardigheid, maar ook door geldelijke ondersteuning in de eerste behoeften heeft helpen voorzien.

Het totaal der verbrande perceelen is nog niet naauwkeurig bekend, maar zal, naar men berekent, omstreeks 24 bedragen. Ten ongeveer tien ure was men den brand meester. De oorzaak van den brand is onbekend. Persoonlijke onheilen heeft men gelukkig niet te betreuren.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Runderen, 1ste kwal ƒ 230, ƒ 220, ƒ 200; 2de kwal. ƒ 220, ƒ 200, ƒ 180; 3de kwal. ƒ 200, ƒ 180, ƒ 160. Melk- en Kalfkoeijen ƒ 160, ƒ 150, ƒ 120. Schapen ƒ 24, ƒ 22, ƒ 20. Lammeren ƒ 5, ƒ 6, ƒ 7 en ƒ 8. Varkens 44, 42, 40 ct. het Ned. ℔.

Z. M. heeft benoemd: tot burg. der gem. Poortvliet, P. D. van Stapele; goedgekeurd de benoeming van A. J. ten Cate, tot sekret. der gem. Stad en Ambt Vollenhove; bevorderd tot ridder grootkruis der orde van den Nederl. Leeuw, J. D. B. A. van Heeckeren van Beverwaard.

'sGRAVENHAGE, 14 Junij. H. M. de Koningin heeft heden de tentoonstelling van schilderstukken van levende meesters met een bezoek vereerd.

— Op verlangen van Z. M. den Koning, zal door Z. K. H. den Prins van Oranje voortaan een werkdadig aandeel worden genomen in de werkzaamheden bij Z. M. kabinet. Dientengevolge heeft de direkteur van dat kabinet, jhr. mr. de Koek, de uitnoodiging ontvangen, zich iederen morgen met de portefeuille der dagelijksche werkzaamheden, aan het Paleis te vervoegen, waartoe Z. K. H. iederen morgen ten half elf ure van het huis *in het Bosch* in de stad zal komen.

— De markies J. A. M. Miglioradi, Sardiniesch zaakgelastigde bij het Nederlandsche Hof, is heden uit de rezidentie naar Sardinië vertrokken.

UTRECHT, 14 Junij. Naar men verneemt worden er door onderscheidene kooplieden in paarden aan de verschillende regimenten infanterie tegen onderhandsche overeenkomst, eene groote hoeveelheid paarden geleverd.

EGMOND, 14 Junij. De dag van den 10n was voor ons zeer heugelijk. Deze landstreek werd in hare eere hersteld. Menschen van hooge jaren herinneren zich nog dat degenen, die aan den God hunner vaderen getrouw waren gebleven te Heilo, Alkmaar of elders de vervulling hunner godsdienstige pligten moesten zoeken.

Sedert eenige jaren was in het gehucht Rinnegom wel een huiskerkje gesticht en werd door eenen eigen herder bediend, maar op den grond waar de Heilige Aartsdiaken Adelbert, zoon des Konings van Deira, door Willibrord den Apostel der Nederlanden gezonden, omstreeks het jaar 696 de Kennemers bekeerd had tot het Christendom en waar hij veelal zijn verblijf hield; de grond van waar de graven van Holland hunnen oorsprong telden; waar de eerste dier graven Dieterik een klooster stichtte, hetgeen daarna onder de benaming van Abdij van Egmond zoo beroemd is geworden, was geen bedehuis den Heere waardig. Gisteren echter werd deze schade hersteld. Een schoone tempel in gothieken stijl gebouwd, werd door Zijne Hoogwaardigheid den Bisschop van Haarlem, Gode en den H. Adelbert toegewijd. Het woord des Bisschops had bij het laatste bezoek te Egmond het leven gewekt; de Pastoor had dit opgenomen en in werking gebragt; de gemeente werkte eendragtig en ijverig mede, en ziedaar hunne opofferingen beloond.

Een groote vreugde blonk dan op aller gelaat en die dag zal bij hen lang in herinnering blijven.

ROTTERDAM, 14 Junij. Aan de markt van heden waren de prijzen der Boter: 1ste kwal. ƒ 43, 2de kwal. ƒ 41, 3de ƒ 39.

GORINCHEM, 13 Junij. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe ƒ 8 a ƒ 10; Rogge ƒ 5 a ƒ 6.60; Gerst ƒ 4 a ƒ 4 75; Haver ƒ 3 a ƒ 4.80; Boonen ƒ 6.50 a ƒ 7.80; Boter ƒ 0.75 a [illegible] het Ned. ℔.; Eijeren ƒ 2.80 de 100 stuks; Aardappelen 0.60 a ƒ 1.25. Vette varkens golden 18 a 19 c. de 5 ons.

De omzet in vee was, bij goeden aanvoer, belangrijk, tegen steeds klimmende prijzen. De graanhandel was slap.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 15 Junij. Het hoofdkwartier van den Keizer was den 12n te Gorgonzola gevestigd. Na een hevigen regen is thans het weder bijzonder fraai. Het leger is vol geestdrift.

MADRID, 14 Junij. De ex-minister Collantes, beschuldigd van het verduisteren van gelden den Staat toebehoorende, is door den senaat vrijgesproken.

LONDEN, 15 Junij. De heer Disraeli is vertrokken en de heer Cobden wordt tegen het einde der maand Junij uit Amerika hier terug verwacht. Het kabinet is nog niet geheel zamengesteld.

De overeenkomst tusschen Rusland en het huis Rothschild gesloten betreft het openen van kredieten op Parijs en Londen tot verbetering van den wisselkoers. De eerste traites zullen 500,000 £ bedragen, waarschijnlijk zal later eene leening worden aangegaan.

MILAAN, 14 Junij. De Keizer heeft zijn hoofdkwartier te Cassano gevestigd; het was in zijne tegenwoordigheid dat de Sardinische troepen te Vaprio de Adda passeerden. Het weder is gunstig.

BERLIJN, 14 Junij. Volgens de *Preussische Zeitung*, zou tot de mobilizering van zes armeekorpsen besloten zijn, daar hoe grooter de gebeurtenissen zijn op het krijgstooneel, des te ernstiger de pligt der regering wordt, om bij de beslechting der Italiaansche vraag, in vereeniging met hare bondgenooten, op te treden met al dat gewigt als Pruissen geroepen is in de schaal te leggen en overeenkomt met de stelling der Duitsche natie in Europa. Van dit standpunt uit en tegenover de steeds vermeerderende toerustingen, zelfs der onzijdige mogendheden heeft de regering het onvermijdelijk geacht een deel des legers te mobilizeren en zal de daarmede in verband staande verdere stappen doen, opdat de komende gebeurtenissen Pruissen en Duitschland niet onvoorbereid verrassen. Al deze stappen hebben zoo klaarblijkelijk het karakter van veiligheidsmaatregelen, dat zij eene vernieuwde verklaring deswege niet behoeven. Het land zal aan die stappen zijne goedkeuring verleenen, maar ook de

---

(3) Deus pacis charitatisque amator et custos, da omnibus inimicis nostris pacem charitatemque veram et cunctorum eis remissionem tribue peccatorum, nosque ab eorum insidiis potenter eripe. — Dit is een der gebeden, welke de Paus reeds sedert verscheidene maanden in zijne staten heeft uitgeschreven.

Duitsche bondgenooten zullen, des verwachten wij in dezen nieuwen maatregel in het belang der beveiliging van Duitschland en de handhaving zijner stelling hun vertrouwen op eene omzigtig initiatief van Pruissen vervuld zien.

BERN, 14 Junij. De bondsraad heeft de troepen aan de grenzen eene vermindering doen ondergaan, op grond dat de oorlog zich van het Zwitsersch grondgebied verwijdert.

Aan de grenzen van Graauwbunderland zijn Oostenrijksche troepen aangekomen; in de nabijheid van Naunders leggen zij retranchementen aan.

BRUSSEL, 15 Junij. De uitslag der verkiezingen is, dat de liberale partij *zes* vertegenwoordigers in de kamer en vier senatoren gewonnen heeft. Zij verliest daarentegen zeven vertegenwoordigers.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 14 Junij. Het schijnt dat de aftogt van het Oostenrijksche leger uit Lodi, Pavia en Piacenza niet alleen het gevolg is van krijgskundige bewegingen, die met den veldslag te Magenta in verband zijn, maar ook om redenen, waaraan de politiek een groot deel heeft. Altans beschouwt men hier het besluit van het Weener kabinet als zoodanig, 'twelk de Oostenrijksche troepen ook Ancona, Bologna en Ferrare heeft doen ontruimen om ze achter de Mincio te koncentreren.

Zoodra zij die steden verlaten hadden ontboezemden de bevolkingen niet zeer vriendschappelijke gevoelens voor het gouvernement, dat haar regeert, en een proklamatie van het stedelijk bestuur te Bologna, welke aan Koning Viktor Emmanuel het diktatorschap aanbiedt, werd met levendige toejuigingen begroet. Dadelijk na den aftogt der Oostenrijkers had de kardinaal-legaat Bologna verlaten, aan de stedelijke overheid het bestuur der stad latende.

Die manifestatiën zijn van een aard om Frankrijks politiek te hinderen; en in de regeringskringen heeft men ze niet met veel genoegen gezien. Als men weet met welke bijzondere zorg Keizer Napoleon gebragt heeft den Paus nopens zijn bedoelingen omtrent Italië en het wereldlijk gebied der Kerk gerust te stellen, dan is dit zeer begrijpelijk. Men houpt evenwel dat Frankrijks raadgevingen en de persoonlijke invloed des Keizers er in zullen slagen de opgewondenheid, die in de legatiën heerscht, te doen bedaren, en veroorloven den oorlog zonder revolutionnaire verwikkelingen ten einde te brengen. Dit is evenwel slechts een hoop, en de toestand is er niet te min [illegible].

— De Keizer heeft den generaal Goyon eigenhandig geschreven om hem zijn dank en tevredenheid te betuigen voor zijne uitstekende diensten te Rome geleend. De last van den generaal bestaat hoofdzakelijk om de geestdrift niet tot uitbarsting te laten komen, welke de wapenfeiten der Sardinische en Fransche legers in Opper-Italië bij een deel der Romeinsche bevolking wekt.

— De *Moniteur de l'Armée* behelst de zamenstelling van het observatieleger, waarvan bij den aanvang der vijandelijkheden tegen Oostenrijk de Keizer aan maarschalk Pélissier het bevel heeft opgedragen. Het bestaat uit vier divizién infanterie, en vier divizién kavallerie, die hare hoofdkwartieren te Straatsburg, Metz, Chalons en Luneville hebben.

— De voorraad levensbehoeften en ammunitie, welke de Oostenrijkers te Pavia, Piacenza en Milaan achtergelaten, is, naar beweerd wordt, zoo overvloedig, dat hij het Fransche leger gedurende zes weken kan voeden.

— Men verneemt dat bij het ophanden zijnde beleg van de Oostenrijksche Mincio-vestingen de kongrevische vuurpijlen zullen gebruikt worden, welke bij het beleg van Sebastopol zulke verschrikkelijke verwoestingen in die stad aanrigtten. De vuurwerkers, die ze in het laboratorium te Metz vervaardigen, gaan zelven naar Italië. Elke vuurpijl kost 2000 fr., maar daarvoor treft hij ook op den ontzaggelijk grooten afstand van bijna 7000 ellen, 1¼ uur gaans.

— De *Constitutionnel* behelst een korrespondentie uit Milaan, dd. 8 Junij, waarin het volgende voorkomt: „Het slagveld van Magenta is niet langer dan [illegible] mijlen en [illegible] doorsneden van boomgaarden en hagen, waar de artillerie en kavallerie weinig dienst kunnen doen, aangezien [illegible] vingen van terrein bestaan, [illegible] partij kan trekken. Ik heb dat terrein bezocht en [illegible] anders gevonden dan brokstukken van uniformen [illegible] van de woede van het gevecht een denkbeeld kunnen geven. Door kanon- en geweerkogels [illegible] koornvelden, die letterlijk zijn afgemaaid, [illegible] afgekapte wijnstokken bewijzen hoever de hardnekkigheid der strijders gaan kan.

„[illegible], op tien schreden van elkaar gedolven, zijn de gesneuvelden begraven, vriend en vijand onder elkander. Men vroeg, waarom men geen onderscheid [illegible] gemaakt. Een soldaat antwoordde: „vrienden en vijanden hebben even dapper gestreden!" Hetzelfde graf heeft de verdedigers van twee verschillende vaandels ontvangen.

„In het dorp Magenta was ieder huis bezet met 100 en 200 man. Op al de verdiepingen waren in de muren schietgaten gemaakt, en de soldaten, die noch in de kamers noch op de daken plaats vonden, begaven zich naar de kelders om er onze soldaten te wachten of door de luchtgaten te schieten.

„Ten bewijze dat er ten aanzien van 'tgeen nopens den tegenstand der Oostenrijksche troepen is gezegd niets overdreven is, verdient het volgende vermelding: Op den spoortrein, die mij gisteren naar Milaan bragt, bevond zich een Oostenrijksch kapitein, te Magenta gevangen genomen. Aan het hoofd van 300 man, zoo verhaalde hij, nam hij deel aan het gevecht te Buffalora en maakte vijf Zouaven krijgsgevangen. Vervolgens verschanste hij zich in een huis te Magenta, waar hij de soldaten van de divizie-Lamotte-Rouge tegenstand bood, tot hij geen andere verdedigers meer bij zich vond dan een jong tweeden luitenant en een soldaat. Door de nutteloosheid zijner verdediging tot wanhoop gebragt, begaf hij zich op de straat om daar den dood te zoeken. De kogels floten langs zijne ooren, in zijne nabijheid sprong een bom, maar hij werd niet getroffen. „Ik wachtte den dood, ik wilde hem, zeide hij, al mijne soldaten waren gesneuveld; er bleef mij niets over dan te sterven." Doch 't gebeurde niet. Toen verschanste hij zich op nieuw in een huis en daar vonden onze soldaten hem met zijn laatsten soldaat en tweeden luitenant. Dadelijk ontwapend werden zij voor een hoofdofficier gebragt, die beval dat men beiden officieren onverwijld hunne degens zou teruggeven, zeggende:

„Ge hebt u dapper genoeg gedragen om uw degen te behouden, ik geef hem u terug." Inderdaad, de kapitein had zijn degen aan zijne zijde en hij was innig door de handelwijze van den Franschen generaal bewogen.

„Het keizerlijk hoofdkwartier te Magenta leverde een waarlijk pittoresk gezigt op. Het huis, waarin de Keizer verblijf had gevonden, was zeer bouwvallig, en in een der kamers werden voor Zijne Majesteit en zijne adjudanten eenige matrassen gelegd. De gedurende den veldslag gevlugte dorpelingen ijlden op den Keizer toe en daar hoorden onze soldaten de eerste kreeten, die in Oostenrijksch Italië moeten klinken.

„Eergisteren zag de Keizer voor zich de regimenten defileren, welke naar Milaan zouden oprukken over den weg, die bereids door het korps van maarschalk Canrobert verkend was. Zijne Majesteit werd met geestdrift begroet, hij sprak de officieren toe, onder anderen vroeg hij den kommandant van een der garde-regimenten, of hij te Buffalora gekwetst was. „Neen Sire! antwoordde de kolonel op een toon, die verried dat het hem leed deed het lot van een aanzienlijk getal zijner soldaten niet gedeeld te hebben. En de Keizer hernam: „'t Is uw schuld niet, kolonel." Al de soldaten hoorden die zamenspraak.

„De priesters der naburige dorpen waren gekomen om zich ter beschikking van het hoofdkwartier te stellen. Op hun zwart gewaad prijkte een roode witte blaauwe en groene kokarde van zijden linten. 't Was het teeken hunner toetreding tot de politiek, welke de Oostenrijkers uit Lombardije verjaagt.

„Bijna al de gekwetsten waren reeds op de wagens geplaatst, toen twee voltigeurs der garde, die een draagbaar droegen, op den weg stand hielden. Op die draagbaar lag een Hongaarsch kapitein, wiens beide beenen door een kanonskogel verbrijzeld waren. Een priester naderde — de gekwetste gaf den geest.

„Nabij de draagbaar stond een krijgsgevangene, die zijn kapitein de laatste eer wilde bewijzen. De priester boog zich over den stervende en zeide de gebeden, terwijl de aanwezenden met ontbloot hoofd knielend het gebed van den priester herhaalden."

Vervolgens beschrijft de korrespondent van den *Constitutionnel* de intrede van den Franschen Keizer en van den Koning van Sardinië te Milaan.

„Parijs, op zijne groote nationale feestdagen, bij voorbeeld toen het leger uit de Krim terugkeerde of toen, eenige jaren geleden, de Keizer van zijne reis naar het Zuiden terugkeerde, Parijs, zeg ik, bood dan met zijne boulevards en vlaggende straten zulk een schouwspel niet aan. Volksdrommen wierpen zich tegen de paarden des Konings en des Keizers, mannen knielden en mengden onder hunne gebeden Napoleons naam. Vrouwen boden hunne Majesteiten bloemruikers aan, wuifden met zakdoeken en vervulden de lucht met hare patriottische toejuichingen.

„Men trachtte de handen des Keizers te vatten, grijsaarts toonden hem met blijdschap hunne Helena-medailles, welke zij sedert een jaar verborgen moesten houden, vrouwen rigtten het volk boven hunne kinderen boven hare hoofden, kortom ik kan geen uitdrukking vinden om u de groote geestdrift te beschrijven.

„Na de komst van den Keizers en van den Koning Viktor Emmanuel te Milaan hielden het gejuich en de huldigingen aan tot twee ure des namiddags. Toen was de beurt aan de Piemontesche en Fransche soldaten. Ieder soldaat werd door een inwoner een huis binnen getrokken en daar met bloemen bekranst. Onze soldaten waren verbaasd. Kinderen ijlden op hen toe, vrouwen vielen hen om den hals, en op het oogenblik dat ik u schrijf zie ik Zouaven en Turco's, aan iedere hand een kind leidende, of met een vrouw in Zondags gewaad aan den arm, trotsch de straten doorwandelen."

— In een schrijven aan den *Siècle* leest men dit: „Ik ging ten vijf ure uit om vijf duizend krijgsgevangenen te zien, die in een klooster te Novara zijn opgesloten. Onder die vijf duizend gevangenen bevonden zich zeventig officieren. Een Lombardijsch soldaat beroemde zich luide, gedeserteerd te zijn. Een kapitein der Kroaten naderde hem bleek van woede, uitroepende, dat hij een ellendeling en logenaar was. De soldaat wil antwoorden, maar de kapitein slaat hem in 't aangezigt. Andere Lombardische soldaten willen hun makker te hulp komen, maar de Oostenrijkers geven door hunne beweging te kennen, dat zij hun kapitein zullen verdedigen. Met moeite gelukte het den Fransche soldaten, ter hunner bewaking aanwezig, de rust te herstellen, want het oogenblik was ophanden, dat de Oostenrijkers en Lombarden een vuistgevecht zouden hebben geleverd. Men sprak er van om de Lombarden van de Oostenrijkers te scheiden, 'tgeen goed zal zijn."

ENGELAND.

LONDEN, 14 Junij. Men heeft gezegd, dat de Koningin lord Granville de zamenstelling van een kabinet had opgedragen, en lord Palmerston verklaard had bereid te zijn lid van het te vormen kabinet te worden; maar dat lord John Russell op zekere voorwaarden zou hebben aangedrongen, welke het onmogelijk maakten dat hij met lord Palmerston tot één ministerie behoorde. Nu verneemt men daarentegen het volgende: Lord Granville had zich tot lord Palmerston en lord John Russell ieder afzonderlijk gerigt en beide hadden het voorstel aangenomen, om in het door hem gevormd wordend ministerie plaats te nemen. Doch ieder hunner vroeg tevens *leader* van het Lagerhuis te zijn. Geen van beiden wilde van die voorwaarde afstaan. Dat is nu en niet hetgeen vroeger is beweerd, wat lord Granville dwong van den last af te zien, welken de Koningin hem had opgedragen.

Toen nu later de Koningin lord Palmerston ontbood om dezen met de zamenstelling van een nieuw ministerie te belasten, bezocht hij onverwijld lord John Russell, met wien hij een langdurige konferentie had en die een zetel in het kabinet aannam. Men beweert intusschen dat lord John Russell volstrekt minister van Buitenlandsche Zaken wil zijn. In dat geval zouden het hoofd van het kabinet en de eerste staatssekretaris voor Buitenlandsche Zaken in Engeland even gunstig voor de zaak der bevrijding van Italië gestemd zijn.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 14 Junij. De *Wien. Ztg.* dd. 12 dezer berigt volgenderwijs het overlijden van prins von Metternich: „Gisteren namiddag ten 2½ uur overleed in zijne villa aan de *Rennwege*, Zijne Doorluchtigheid Clemens Wenzel Lothar prins von Metternich-Winneburg, na eene kortstondige ziekte en na den 15n Mei zijnen 86n geboortedag vrolijk in den kring der zijnen gevierd te hebben. Even als zijn naam eene lange reeks jaren met Oostenrijks en Europa's geschiedenis innig en roemrijk verbonden was geweest, zoo namen ook tot den laatsten oogenblik zijn geest en hart een levendig deel aan het lot van den keizerlijken Staat, welken hij als in de dagen zijner jeugd nogmaals opgeroepen zag om tot kampvechter voor orde, regt en vrede in de wereld tegen een algemeene omwenteling op te treden. Moge dit hart, moge die geest van de hoogte des lichts, waar onwrikbaar de troon der eeuwige geregtigheid staat, zich over de overwinning der goede zaak verblijden!"

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 15 Junij.

BEVALLEN (11 Junij): J. E. Hesterman, geb. Pieren, 2 doode Z. — (12 Junij): J. W. E. Verkuyl, geb. van Gelder, Z.

OVERLEDEN (9 Junij): J. H. Eberhardt, 57 j. — (10 Junij): J. C. Schutter, 51 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 14 Junij. Belgie 2½ pc. 51⅛; 4½ pc. 91¾; Metal. 43⅜; Nation. 47½; Spanje 1½ pc. 29; 3 pc. 39.

PARIJS, 14 Junij. Rente kont. 4½ pc. 92.50; op tijd 3 pc. 62.85; Credit Mobilier 647; [illegible] Oost. Spoorw. 390; [illegible] 1½ pc. 29¼; 3 pc. —; Rom. Leening —.

LONDEN, 14 Junij. Cons. 93⅞ a [illegible]; Mexiko 18⅛; 4½ pc. Peru 85; 3 pc. [illegible] doll. bonds —; Grenada uitgest. —; [illegible] 5 pc. Venezuela —; 2½ pc. id. 17½; 3 pc. Port. 43¾; 3 pc. Spanje —; 1½ pc. id. 29¾; Coupons —; Amortiz. —; 4½ pc. Russen 95; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. 97; Illinois Shares 37; id. 7 pc. Oblig. 71; Sardinie a —; Ecuador —.

WEENEN, 14 Junij. Met. 5 pc. 62.50; Nat. 69 [illegible]; Bank-Aktiën [illegible]; Noord-Bahn [illegible] 167 [illegible]; Credit Anst. 150 [illegible].

Spoorw. akt. 223; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 14.40; Goud —; Zilver —.

BERLIJN, 14 Junij. Metalliek 5 pc. 43⅞; Nationale 47¾, Stiegl. 5de serie 94; 6de id. 100; Rusland 5 pc. 99; Pruiss. Staats. 4½ pc. 88¾; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 16¼, Parijs 78½, Hamburg 150, Amst. 140¼, Weenen 67¾, Petersburg 93½, Diskonto 5.

HAMBURG, 14 Junij. Mexikanen —, Spanje 3 pc. —, 1½ pc. —, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank —, Noord-Duits. bank —, Wissel op Londen 3/m. 13.02, Amsterd. 36.05, Diskonto 2⅛.

FRANKFORT, 14 Junij. Metalliek 5 pc. 41¾; Nation. 46⅝, Spanje 3 pc. 37¼, 1½ pc. 28½; Wissel op Londen 114⅞; Weenen 79¼, Parijs —, Diskonto 3½.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55⅛	2/m. Livorno	f 38½
Zigt "	" 55¾	" Napels	" 76
2/m. Bordeaux	" 54⅝	3/m. Petersburg	" 156
½/m. "	" 55⅛	6/w. Weenen	" 76
3/m. Madrid	" 234	" Augsburg	" 99
" Cadix	" 236	" Frankfort	" 100¾
" Sevilie	" 233	2/m. Hamburg	" 35¼
" Bilbao	" 233	Zigt "	" 35⅝
" Lissabon	" 39¾	2/m. Londen	" 11.55
" Porto	" 39¾	Zigt "	" 11.65
2/m. Genua	" 45	Rotterdam	" ⅛

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	14 JUNIJ 4½ u.		gebl.
Amsterdam, Thesaurie . 5 pCt.	104	a	
Nederl. Bank 4 "		"	
Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pCt.	61⅞	" 62⅜	61⅞
Dito Dito . . . . 3 "	74⅜	" 74 9/16	74½
Dito Dito . . . . 4 "	94	" 94½	94
Amortis. Syndik. . . 3½ "	90¼	"	
Aand. Handel-Maatsch. "	116	" 120	118½
Oost-Ind. Leening . . 4 "		"	
Aand. Holl. Spoorweg. . .		"	
Leening idem 4½ pCt.		"	
Aand. Rijn-Spoorweg . 4½ "		"	
Maatschappij van Weld. 4 "		"	
[illegible] Cert. Adm. B. bk. 2½ "		"	
Dito bij *Rothschild* . . 2½ "		"	
[illegible] Certifikaten . 3 "		"	
Spanje, Obligatiën . . 1½ "	29 3/16	" 29½	29 7/16
Dito . . . . 3 "	41	"	
Dito Binnenl. . . . 3 "	38⅞	" 39½	39⅜
Amortisatie[illegible] . . .	8¼	"	
[illegible] Coupon . . .	3¾	" 3⅞	
[illegible] bij *Prost & C°.*		"	
Portugal, Obligatiën . 3 pCt.	41⅞	" 42	41⅞
Dito 1856 . . . . 3 "	41⅞	" 41½	41 7/16
Dito Uitgestelde	28½	" 29	
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.* 5 pCt.	101⅛	" 101¾	101⅝
Dito bij idem 1828/1829 5 "	100¼	" 100½	
Cert. bij idem 1831/1833 5 "	83	"	
Dito bij idem 1840 . . 4 "	78½	"	
Dito bij *Stieglitz* . . 4 "		"	
Dito Nieuwe . . . 4 "		"	
Dito 5de Serie . . . 5 "	89	" 89¼	
Dito 1855, 6de Serie . 5 "	96½	" 97	96¾
Dito Inm. te Hamburg 5 "		"	
Dito idem te Londen . 5 "		"	
Dito dito dito . 4½ "	90½	"	
Inschrijving in Assignat. 6 "		"	
Certifikaten van dito . 6 "		"	
Spoorweg Aktiën . . 5 "		"	
Polen, Aand. 1835, fl. 500 f	148	"	
Obligatiën . . . . . 4 pCt.	74¼	"	
Pruissen, Obligatiën . . 4½ "		"	
Aandeelen 1854 . . . 3½ "		"	
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.* 5 "		"	
Dito idem . . . . 4 "		"	
Dito Metalliek . . . 5 "	41⅝	" 42¼	42
Dito Rente Amsterdam 5 "	59¾	" 60⅛	60¼
Dito Nationale 1854 . 5 "	45½	" 46¼	46 1/16
Dito dito . . . . 2½ "	23¼	" 23 11/16	23½
Weener Bank-Aktiën . . f	648	" 651	649
Dito Aand. fl. 250, 1839		"	
Dito dito " 250, 1854, 4 pCt.	228	"	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			
Napels, Cert. bij *Lam. en B.* 5 "		"	
Dito bij *Rothschild* . . 5 "		"	
Denemarken, Oblig. te Lond. 5 "		"	
Dito . . . . 3 "		"	
Brazilien, Geldl. 1824 v. £ 100 5 "	95¾	"	
Dito 1839 van £ 100 . . 5 "		"	
Dito 1843 " £ 100 . . 4½ "		"	
Dito 1852 . . . . 4½ "		"	
Dito 1858 . . . . 4½ "	89½	"	
Sardinië . . . . . . 5 "		"	
Peru, Geldl. 1854 . . . 4½ "		"	
Dito te Parijs		"	
Ecuador, Oblig. 1855 . . 1 "	14 15/16	" 15 3/16	
Venezuela, dito 6 pCt. thans 5 "	38	"	
Dito Uitgestelde . . . 2½ "	16½	"	
Grenada, Obligatiën . . 3½ "	16	" [illegible]	16 3/16
Dito Uitgestelde	5	"	
Mexiko dito . . . . 3 "	16¾	" 16 13/16	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A "		"	
Dito dito " B "		"	
Dito bij *Rothschild* . . 6 pCt.		"	
Amerik. Bank-Aktiën . . .		"	
Illinois Spoorweg-Aandeelen .		"	
Dito Oblig. Constr. Bons. 7 pCt.	75¾	" 76	
[illegible] . . . . 5 "		"	
[illegible] Obl. Geldl. 1825 5 "		"	

[illegible] Handel-Maatschappij kontant 115¾, 120, 118, dito Leening 1856 [illegible] Spoorweg volgef. 214⅞, 16¼, Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

Met uitzondering van Handel-Maatschappij was overigens de markt williger.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 3½ p Ct., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3¾ ure.

Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pc. 62, Aand. Handel-Maatsch. 118, Spanje, Binnenl. 3 pc. 39, Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 101⅞, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 96½, Oostenrijk, Met. 5 pc. 41¼, dito Rente Amst. 5 pc. 59½, dito Nationale 1854 5 pc. 45⅛, dito 2½ pc. 23⅜.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 20,15	à	—	Pruissische	" 34¾	à	—
Napelsche	" —,—	"	—	Spaansche	" —,—	"	—
Div. in £	" 11,55	"	—	Hamb. Russ.	" —	"	—
Eng. Russen	" 11,55	"	—	Russ. in Z. R.	" 30¾	"	—
Fransche	" 54¾	"	—	Polen " P. R.	" —	"	—
Belgische	" 55¾	"	—	" " Fl.	" 25⅞	"	—

Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, f 26.80.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,65	à 9,75
Oude Gerande Dukaten	" 5,50	" 5,60
Wigtige Souvereinen	" 11,65	" 11,75
" Pistolen	" 9,55	" 9,65
Stukken van 20 Franks	" 9,30	" 9,40

BarenGoud en Speciën à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9 à 10 pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters [illegible] per Stuk	f 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Franks	" 2,35	" 2,36
Brabandsche Kroonen	" 2,65	" 2,70
Fransche	f 2,70	f 2,75
Pruissische Daalders	" 1,75	" 1,78
Zilver 1000 à 980	" —,—	" —,—
" 900 " 700	f 104,20	à 105,—

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 14 Junij.

Van Tarwe alleen verkocht: 160/2 ℔ n. Bovenl. f 275.

Rogge zonder handel.

Garst en Haver zonder handel.

Boekweit lager afgegeven: 119 ℔ Amersfoortsche f 174, 119 ℔ Gordijker f 174, 120, 121 ℔ Holst. f 172, 176.

ROTTERDAM, 14 Junij. Tarwe: 162/2 ℔ Bovenl. Ris f 275, per 2400 Ned. ℔ Rijn f 266 bij partij. — Boekweit: op 140/2 ℔ Holst. f 275. — Koolzaad: Zeeuwsche 57 £.

SCHIEDAM, 14 Junij. Van Rogge verkocht: 148/2 ℔ Windau f 180 3/m. — Gerst: 131/2 ℔ Pernau f 186 6/w. — Moutwijn f 13.75; Jenever f 19,25; Amst. Proef f 20,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 0,30 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 14 Junij. Swart, Senior, Banjoewangie — 15 Junij. Rasker, Christina Jacqelina, Buenos-Ayros.

HELVOET, 14 Junij. Den Breems, Trekvogel, Lissabon.

BROUWERSHAVEN, 14 Junij. Strang van Hees, Hester Adriana, Banjoewangie n. Schiedam.

Advertentiën.

(1485) Bevallen van eene *DOCHTER*, C. M. J. W. VAN DER KUN, geb. FUCHS.

ROTTERDAM, 12 Junij 1859.

(1481) Na een langdurig en smartelijk doch voorbeeldig lijden en na voorzien te zijn geweest van de laatste H. Sacramenten der stervenden, overleed heden onze geliefde en beminde Zuster, Mejufvrouw CATHARINA ANNA MARIA PREYSLER. De hoop op een zalig wederzien is het eenigste wat ons bij dit treurige verlies kan troosten.

AMSTERDAM, H. M. C. PREYSLER.
9 Junij 1859. Mede uit naam mijner Zusters.

(1484) Heden overleed op het onverwachtst, ten huize van mijnen Behuwdzoon H. LOEFF, Burgemeester te Baardwijk, voorzien van de H. Sacramenten der stervenden, mijne innig geliefde Echtgenoote, Mejufvrouw MARIA THERESIA VERHAGEN, in den ouderdom van ruim 60 jaren, diep betreurd door mij en mijne kinderen.

VLIJMEN, J. B. VAN HEESBEEN,
10 Junij 1859. Burgemeester.

Wordt verlangd tegen eene rente van 5 Percent, **eenige Gelden op** [illegible] en Pastorij. Inclinerende gelieve zich *franco* aan te melden, onder de letters R. C. bij den Uitgever dezes. (1483)

(1461)

Bij **P. N. VERHOEVEN,** *te 's Bosch,* *is verkrijgbaar:*

HISTORISCHE CATECHISMUS,

of de gansche Christelijke Leering in historische voorbeelden, voor Kerk, School en Huis, door J. E. SCHMIDT, uit het Hoogduitsch naar de 8e uitgaaf, door F. R. de Becker, Priester. 3 deelen in 8° . . . . . f 4.00

BOEKHANDEL VAN C. L. VAN LANGENHUYSEN.

Oeuvres de Donoso Cortès, Marquis de Valdegamas ancien ambassadeur d'espagne près de la cour de France, publiées par sa famille précédées d'une introduction par M. Louis Veuillot, 3 vol. 8° f 9.00

La Vierge Marie et le plan divin. Nouvelles études sur le christianisme par Auguste Nicolas. Tom. 1 en 2 . . . . . f [illegible]
Tom. 3 is ter perse.

Essai sur l'origine [illegible] fondement de la certitude suivi de nouvelles [illegible] sur le cartésianisme, à l'occasion d'un nouvel écrit de M. le vicomte de Bonald, par le T. R. P. Ventura de Raulica . . . . . f 2.00

Quatre Chapitres inédits sur la Russie, par le comte Joseph de Maistre publiés par son fils le comte Rudolphe de Maistre . . . . . f [illegible]

Essai Philosophique sur les droits de la raison en réponse au P. Chastel à ses partisans et à ses adversaires par l'abbé Charles Berton, vicaire de la Cathédrale d'Amiens . . . . . f 0.75

Le coeur de Jésus principe et modèle de la perfection chrétienne par le P. Eugène Desjardins de la compagnie de Jesus. Mois du sacré coeur . . f 0.60

Le Juif de Verone récit Historique de l'Année 1846 et 1849, par le Père Bresciani de la Compagnie de Jésus. Nouvelle édition . . . . . f 2.00

La République Romaine, contenant Lionello et faisant suite au juif de Vérone par le Père Bresciani de la Compagnie de Jésus . . . . . f 2.00

DU BARRY'S REVALENTA ARABICA

is erkend voor het beste voedingsmiddel *voor zwakke kinderen en zieken van elken leeftijd*; zij sterkt de spijsverteringsorganen en de zenuwen, en wordt zeer aanbevolen door de Doctoren URE, SHORLAND, CAMPBELL, GRIES, GATTIKER, WURZER en anderen.

DE REVALENTA ARABICA

is een zacht inwikkelend middel, dat alle irritatie tegengaat, in de vochten voorhanden scherpte en bederf verwijdert, de ingewanden versterkt en de noodige afzonderingskracht geeft, waardoor de sappen gezuiverd en het geheele ligchaam gezond wordt.

BORST, MAAG, EN ONDERBUIKSKWALEN,

diarrhaea, opgezetheid, spanning en slechte spijsvertering, maagdrukking, winden, pleuris, [illegible], vermoeidheid, slijm, verzwakking, lusteloosheid, verhardingen, verstoppingen, en alle daaruit voortkomende ziekteverschijnselen geneest het zeker en op de eenvoudigste wijze ZONDER MEDICIJNEN en ZONDER KOSTEN.

Een boekje, dat den lezer met dit voortreffelijk geschenk der natuur bekend maakt, wordt Gratis afgegeven in het VERKOOPHUIS en de bekende Depots; wij verzoeken een ieder het aandachtig te lezen, en het nut er van te trekken, dat het overtuigend belooft.

De prijs der REVALENTA is: 87½ Cts., f 2, f 3.50, f 8, f 16. Dubbel geconcentreerde [illegible] f 16, f 28.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus tot waarborg der echtheid door "F. VON [illegible] VERKOOPHUIS," *geteekend is.*

VERKOOPHUIS en de bekende Depots.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.